

fang man har – det tror jeg at selv fru Charlotte Dyremose vil tilstå at man har – så nærmede man sig et sovjetisk planøkonomisk samfund, og for at undgå det har man altså sænket ydelserne for de allerfattigste, vi har.

Undskyld, kan vi ikke diskutere på et lidt mere oplyst grundlag? Er det ikke muligt for De Konservative at give et mere oplyst indspark i en debat som denne her? Det er jo gedigent vrøvl. Det tror jeg selv fru Charlotte Dyremose kan høre, når hun nu hører det gentaget.

Er det efter fru Charlotte Dyremoses opfattelse virkelig udtryk for planøkonomi, hvis man forsøger at holde et niveau, der gør, at de fattigste i det her samfund ikke bliver så fattige, at selv regeringens eget Råd for Socialt Udsatte i deres årsrapport advarer imod det, fordi de har mindre tilbage end mennesker på forsorgshjem?

(Kort bemærkning).

**Charlotte Dyremose (KF):**

Det, jeg jo netop anker over, sagt til hr. Villy Søvndal, i den tankegang, som SF lægger til grund for det her, er, at når SF ønsker at indføre et sådant minimumsleveniveau, vil SF gøre det, som jeg netop siger i min tale: sætte den jurastuderendes barn, hvor den jurastuderende har udsigt til advokatkontor og firmabil, i bås med det barn, hvis forældre ikke ser hinanden, skændes, og hvor den ene forælder f.eks. har et alkoholproblem, fordi begge børn vil blive kategoriseret som fattige efter det, som SF ønsker at gøre.

Jeg mener bare ikke, man har det samme problem, hvis man har en velfungerende jurastuderende mor, som hvis man har en alkoholiseret mor med andre problemer i øvrigt. Derfor anker jeg over, at vi på den måde skærer alle over én kam og sætter fokus det helt forkerte sted, for jeg ønsker at hjælpe de mennesker, der af en eller anden grund ikke har evnen, muligheden, selvforskyldt eller ikke selvforskyldt, til at klare sig selv, til at hjælpe sig selv.

Jeg tror, de fleste af dem, der er arbejdsløse eller er syge og derfor ikke har kunnet passe et arbejde, ønsker at få hjælp til at kunne komme i gang, så de selv kan forsørge sig, så de selv kan hjælpe deres børn, og ikke bare ønsker, at det offentlige gør det for dem.

(Kort bemærkning).

**Sandy Brinck (S):**

Fru Charlotte Dyremose siger gang på gang, at ved at lave sådan en fattigdomsgrænse vil man sætte den jurastuderendes børn i bås med andre

fattige. Det kan jeg forstå er noget meget, meget slem. Men har fru Charlotte Dyremose fantasi til at forestille sig, at hvis man laver en opgørelse over fattige i Danmark, så kunne man opgøre, hvor mange der deriblandt er under uddannelse? Er det en statistisk øvelse, som Det Konservative Folkeparti ser en mulighed for, så man kunne trække dem ud? Vi ved dog trods alt, hvem der er under uddannelse i det her land.

Og så skal jeg bare som sådan en almindelig kommentar til den debat, fru Charlotte Dyremose har haft indtil nu, sige, at jeg synes, det er dejligt at have en ideologisk debat, hvor der er klar tale om gode, gammeldags borgerlige værdier. Fru Charlotte Dyremose indledte jo også sin ordførertale med at sige, at man ikke skal omfordele for omfordelingens skyld. Nej, god borgerlig tankegang er, at jo mere ulighed, jo mere dynamik. Det har vi nu fået et klart svar på i løbet af i dag. Tak for det.

(Kort bemærkning).

**Charlotte Dyremose (KF):**

Det er jo helt rigtigt, sagt til fru Sandy Brinck, at man sagtens kan lave statistik om, hvem der er på hvad. Det kan vi også gøre i dag, så behøver vi sådan set slet ikke noget niveau, for vi kan sagtens finde frem til, hvor mange mennesker der er på hvilke slags ydelser, og så kan vi finde frem til, hvad de ydelser indebærer, og så har vi sådan set niveauet for, hvem der er på hvilke ydelser. Problemet er, hvis vi begynder at lave standardydelsen.

Nu har jeg f.eks. sådan leget lidt med det. Hr. Villy Søvndal har interesseret sig så frygtelig meget for en dame i Sydhavnen. Jeg kender ikke vedkommendes almindelige økonomi, men jeg kan regne ud nogenlunde, at med kontanthjælp, børnetilskud, boligsikring, børnecheck, nedsat betaling i daginstitutionerne, støtte til fritidsaktiviteter, hjælp til særlige enkeltbegivenheder og bidrag fra faren må denne person få omkring 20.000 kr. om måneden.

Hvis de så ender i 1.000 kr. til sidst, så må det have en eller anden årsag. Så synes jeg, det er langt mere relevant at se på, hvad der er årsagen til det. Er der noget, som man kunne gøre anderledes, eller er der et problem, som der ikke bliver taget vare på, som bidrager til, at man i den grad kan ryge fra godt 20.000 kr. ned til 1.000 kr., når alle regningerne er betalt, så er det det, vi skal fokusere på. Så skal vi ikke fokusere på, hvor mange penge man har, men på, hvordan man har mulighed for at ...